

(പ്രഭാത ക്ലാസിൽ കേൾപ്പിക്കുന്നതിനായി മാതേശ്വരിയുടെ മധുര മഹാവാക്യങ്ങൾ)

ഗീതം- ഇത് എന്റെ ചെറിയ ലോകമാണ്.....

ഓംശാന്തി. നോളേജ്ഫുളമായ പരിധിയില്ലാത്ത ബാബ ആത്മാക്കളോട് സംസാരിക്കുകയാണ്. ആത്മാക്കളുടെ സത്യമായ സ്ഥിതി എന്തായിരുന്നോ അതിപ്പോൾ മാറിയിരിക്കുന്നു. ആത്മാവ് സദാ ഒരേ സ്ഥിതിയിലാണ് എന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. ആത്മാവ് തീർച്ചയായും അനാദിയാണ് പക്ഷേ അതിന്റെ സ്ഥിതികൾ മാറുന്നുണ്ട്, എങ്ങനെ എങ്ങനെ സമയം കടന്നുപോകുന്നുവോ അതിനനുസരിച്ച് ആത്മാവിന്റെ സ്ഥിതിയും മാറുന്നു, ആത്മാവ് അനാദിയും അവിനാശിയും തന്നെയാണ് പക്ഷേ ആത്മാവ് എങ്ങനെയുള്ള കർമ്മമാണോ ചെയ്യുന്നത് അതിനനുസരിച്ചുള്ള ഫലം പ്രാപ്തമാക്കുന്നു. ചെയ്യുന്നതിന് ഉത്തരവാദി ആത്മാവാണ്. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ ബാബയും ആത്മാക്കളോടാണ് സംസാരിക്കുന്നത്, ആത്മാക്കളുടെ അച്ഛൻ പരമപിതാ പരമാത്മാവാണ് എന്നത് എല്ലാവരുടേയും ബുദ്ധിയിലുണ്ട്.

എപ്പോൾ പിതാവേ എന്നു വിളിക്കുന്നുവോ അപ്പോൾ നമ്മൾ അവരുടെ പുത്രന്മാരാണ്, അവരും പിതാവാണ് നമ്മളും പിതാക്കന്മാരാണ് എന്നല്ല. അഥവാ ആത്മാവുതന്നെയാണ് പരമാത്മാവ് എന്നു പറയുകയാണെങ്കിൽ ആത്മാക്കളെത്തന്നെ പരമപിതാവ് എന്ന് വിളിക്കേണ്ടിവരും. നമ്മൾ പിതാവേ എന്നു വിളിക്കുമ്പോഴാണ് പിതാവും പുത്രനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ഉണ്ടാകുന്നത്. അഥവാ നമ്മൾ എല്ലാവരും പിതാക്കന്മാരാണെങ്കിലും പിന്നെ പിതാവേ എന്ന് ആരാണ് വിളിക്കുക! തീർച്ചയായും പുത്രൻ പിതാവ് രണ്ടും രണ്ടാണ്. പിതാവ് എന്ന് വിളിക്കുന്ന സംബന്ധം പുത്രനിൽ നിന്നാണ് ഉണ്ടാകുന്നത് മാത്രമല്ല പുത്രന്റെ സംബന്ധത്തിലാണ് പിതാവിന്റെ സംബന്ധം വരുന്നത്. അതിനാൽ അവരെ വിളിക്കുന്നത് പരമപിതാ പരമാത്മാവ് എന്നാണ്. ഇപ്പോൾ ആ അച്ഛൻ ഇരുന്ന് മനസ്സിലാക്കിത്തരുകയാണ് നിങ്ങളുടെ ഇപ്പോഴുള്ള സ്ഥിതിയും മുമ്പ് നിങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടായിരുന്ന സ്ഥിതിയും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഞാൻ വന്നിരിക്കുകയാണ് ആ വ്യത്യാസത്തെ ഇല്ലാതാക്കാനായി. ബാബ വിവേകം നൽകി മനസ്സിലാക്കിത്തരുകയാണ് നിങ്ങളുടെ സത്യമായ സ്ഥിതി എന്തായിരുന്നുവോ അതിനെ ഇപ്പോൾ നേടൂ. എങ്ങനെ നേടണം, അതിനുള്ള ജ്ഞാനവും നൽകുന്നു ബലവും നൽകുന്നു. പറയുന്നു നിങ്ങൾ എന്നെ ഓർമ്മിക്കൂ എങ്കിൽ ശ്രേഷ്ഠകർമ്മം ചെയ്തതിന്റെ ബലം വരും, ഇല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ കർമ്മം ശ്രേഷ്ഠമായി മാറില്ല. ചിലർ പറയുന്നു ഞങ്ങൾ നല്ല കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാനാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത് പക്ഷേ എന്താണെന്നറിയില്ല ഞങ്ങളുടെ മനസ്സ് നല്ല കർമ്മങ്ങളിൽ മുഴുകുന്നില്ല, മറുഭാഗത്തേയ്ക്കാണ് പോകുന്നത് എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ആത്മാവിൽ നല്ല കർമ്മം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ശക്തിയില്ല. നമ്മുടെ സ്ഥിതി തമോപ്രധാനമായതിനാൽ തമോപ്രധാനതയുടെ പ്രഭാവം വളരെ ശക്തമായിട്ടുണ്ട്, അത് നമ്മെ അടിച്ചമർത്തുന്നു അതിനാൽ ബുദ്ധി ആ ഭാഗത്തേയ്ക്ക് പെട്ടെന്ന് പോകുന്നു മാത്രമല്ല നല്ല കാര്യങ്ങളിലേയ്ക്ക് പോകുന്നതിൽ ബുദ്ധിയ്ക്ക് തടസ്സങ്ങളും നേരിടേണ്ടി വരുന്നു. അതിനാൽ ബാബ പറയുന്നു ഇപ്പോൾ എനോട് യോഗം വെയ്ക്കൂ അതോടൊപ്പം ഞാൻ എന്താണോ മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നത് അതിന്റെ ആധാരത്തിൽ നമ്മുടെ വഴിയിൽ തടസ്സങ്ങളായി വരുന്ന തന്റെ പാപങ്ങളുടെ ഭാരത്തെ, ബന്ധനത്തെ എല്ലാം തന്റെ വഴിയിൽ നിന്നും എടുത്തുമാറ്റി മുന്നോട്ട് പോകൂ. പിന്നീട് നിങ്ങൾ ശ്രേഷ്ഠ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്താൽ നിങ്ങളിൽ സതോപ്രധാനതയുടെ ശക്തി വന്നുകൊണ്ടിരിക്കും, ഇതിന്റെ ആധാരത്തിൽ നിങ്ങൾ വീണ്ടും നിങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥമായ ആ ശ്രേഷ്ഠ സ്ഥിതിയെ പ്രാപ്തമാക്കും.

പിന്നീട് എങ്ങനെയാണോ ആത്മാവ് അതുപോലുള്ള ശരീരവും ലഭിക്കും മാത്രമല്ല ലോകംതന്നെ അതുപോലുള്ളതായിരിക്കും. അതിനാൽ അങ്ങനെയുള്ള ലോകം ഇപ്പോൾ പരമപിതാവ് പരമാത്മാവ് നിർമ്മിക്കുകയാണ് അതിനാലാണ് ബാബയെ വിശ്വത്തിന്റെ രചയിതാവ് എന്ന് വിളിക്കുന്നത്, പക്ഷേ ലോകം ഒന്നും തന്നെയില്ല പിന്നീട് ഇരുന്ന് എല്ലാം നിർമ്മിച്ചു എന്നല്ല, പക്ഷേ മറ്റൊരു രീതിയിലാണ് വിശ്വത്തിന്റെ നിർമ്മാണം നടക്കുന്നത്. രണ്ടാമത് ആരെയും വിശ്വത്തിന്റെ രചയിതാവ് എന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല, ക്രിസ്തുവന്നു, ബുദ്ധൻ വന്നു അപ്പോഴെല്ലാം അവർ തന്റെ പുതിയ ധർമ്മത്തിന്റെ സ്ഥാപന ചെയ്തു പക്ഷേ ലോകത്തെ മാറ്റുക അല്ലെങ്കിൽ ലോകത്തെ നിർമ്മിക്കുക എന്ന കർത്തവ്യം വിശ്വത്തിന്റെ രചയിതാവിന്റേതാണ്, സർവ്വശക്തിവാന്റേതാണ്. അതിനാൽ ഇതും മനസ്സിലാക്കണം അവരുടെ കർത്തവ്യം സർവ്വ ആത്മാക്കളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ്, എങ്കിലും ബാബയും അന്യ ആത്മാക്കളെപ്പോലെ തന്റെ കർത്തവ്യം അഥവാ പാർട്ട് ഈ മനുഷ്യ സൃഷ്ടിയിൽ വന്ന് അഭിനയിക്കുന്നു. ബാക്കി എല്ലാ ആത്മാക്കളുടെയും

പാർട്ട് അവരവരുടേതാണ് നടക്കുന്നത്, ഇങ്ങനെ ഒരിയ്ക്കലും പറയാൻ കഴിയില്ല എല്ലാ അഭിനയവും നടത്തുന്നത് പരമാത്മാവുതന്നെയാണ്, ഇവിടെ ഓരോ ആത്മാക്കളുടേയും അവരവരുടേതായ കർമ്മത്തിന്റെ കണക്കാണ് നടക്കുന്നത്, ആർ ചെയ്യുന്നോ അവർ നേടുന്നു, ഇതിൽ ചില നല്ല ആത്മാക്കളുമുണ്ട്, എങ്ങനെയാണോ ക്രിസ്തു, ബുദ്ധൻ വന്നു, ഇസ്ലാമികൾ വന്നു, ഗാന്ധിജി വന്നു, നല്ലവരായ ആർ ആരെല്ലാം വന്നോ അവരെല്ലാം തന്റെ പാർട്ട് അഭിനയിച്ചിട്ട് പോയി. അതുപോലെ നിങ്ങൾ ആത്മാക്കൾക്കും വളരെ അധികം ജന്മങ്ങളുടെ പാർട്ടുണ്ട്. ഒരു ശരീരം ഉപേക്ഷിച്ച് അടുത്തത് എടുത്തു, ഓരോ ആത്മാവിനും എത്ര ജന്മങ്ങളുടെ പാർട്ടുണ്ടോ അത്രയും ജന്മങ്ങളുടെ പാർട്ട് അഭിനയിക്കുന്നു. ആത്മാവിൽ മുഴുവൻ റെക്കോർഡും നിറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, അതാണ് അവർ അഭിനയിക്കുന്നത്. ഇതാണ് അഭിനയിക്കുന്നതിനുള്ള സ്ഥാനം, അതിനാൽ ഇതിനെ നാടകം എന്നും പറയും, ഡ്രാമ എന്നും പറയുന്നു. ഇതിൽ ഒരു തവണ പരമാത്മാവിനും പാർട്ടുണ്ട്, അതിനാൽ പരമാത്മാവിന്റെ പാർട്ടിനുള്ള മഹിമ സർവ്വശ്രേഷ്ഠമാണ്. പക്ഷേ ഏത് കാര്യത്തിലാണ് ശ്രേഷ്ഠം? ബാബ വന്ന് നമ്മുടെ ലോകത്തെ മാറ്റുന്നു.

ഇത് കർമ്മത്തിന്റെ കളിയാണ്, ഇവിടെ ഓരോ മനുഷ്യ ആത്മാവും അവരവരുടേതായ പാർട്ട് അഭിനയിക്കുന്നു. ഇതിൽ പരമാത്മാവിനും പാർട്ടുണ്ട് പക്ഷേ ബാബ ആത്മാക്കളെപ്പോലെ ജനന മരണത്തിലേയ്ക്ക് വരുന്നില്ല. ആത്മാക്കളെപ്പോലെ ബാബയുടെ കർമ്മത്തിന്റെ കണക്ക് തലതിരിഞ്ഞതാവുന്നില്ല. ബാബ പറയുന്നു ഞാൻ കേവലം നിങ്ങൾ ആത്മാക്കളെ മുക്തമാക്കുന്നതിനായാണ് വരുന്നത് അതിനാൽ എന്നെ മുക്തിദായകൻ, ബന്ധനത്തിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കുന്നവൻ, ഗതി സദ്ഗതി ദാതാവ് എന്നെല്ലാം വിളിക്കുന്നു.

ആത്മാവിൽ മായയുടെ എന്ത് ബന്ധനമാണോ ഉള്ളത്, അതിനെ ഇല്ലാതാക്കി പവിത്രമാക്കി മാറ്റുന്നു എന്നിട്ട് പറയുന്നു എന്റെ കർത്തവ്യമാണ് സർവ്വാത്മാക്കളേയും മുഴുവൻ ബന്ധനങ്ങളിൽ നിന്നും മുക്തമാക്കി തിരികെ കൊണ്ടുപോവുക, അതിനാൽ സൃഷ്ടിയുടെ അനാദിയായ നിയമം അഥവാ വിധിയേയും മനസ്സിലാക്കണം, പിന്നെ ഈ മനുഷ്യ സൃഷ്ടിയുടെ വൃദ്ധി ഏത് രീതിയിലാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്, പിന്നീട് ഇത് കുറയുന്ന സമയവും ഉണ്ടാകും. വർദ്ധിക്കുകയാണെങ്കിൽ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കും എന്നല്ല. കുറയുകയും ചെയ്യും. അതിനാൽ സൃഷ്ടിയിൽ ഓരോ വസ്തുവിനും നിയമമുണ്ട്. തന്റെ ശരീരത്തിനും നിയമമുണ്ട്, ആദ്യം ബാല്യം, പിന്നെ കൗമാരം, പിന്നെ യുവാവ്, പിന്നീട് വാർദ്ധക്യം. വൃദ്ധനാകുന്നത് പെട്ടെന്നല്ല, വൃദ്ധനാകുമ്പോൾ ജീർണ്ണിച്ച അവസ്ഥയിലെത്തുന്നു അതിനാൽ ഓരോ കാര്യത്തിന്റേയും വളർച്ച പിന്നീട് അതിന്റെ അന്ത്യം ഇതും നിയമമാണ്. അതുപോലെ സൃഷ്ടിയിലെ പരമ്പരകൾക്കും നിയമമുണ്ട്. ഒന്ന് ജീവിതത്തിലെ പല സ്റ്റേജുകളാണ് പിന്നീട് ജന്മങ്ങൾക്കും സ്റ്റേജുകളുണ്ട്, പിന്നീട് നടക്കുന്ന പരമ്പരകൾക്കും സ്റ്റേജുകളുണ്ട്, ഇതുപോലെ മുഴുവൻ ധർമ്മങ്ങൾക്കും വിവിധ ഘട്ടങ്ങളുണ്ട്. ആദ്യമുള്ള ധർമ്മം ഏതാണോ അത് ഏറ്റവും ശക്തിശാലിയായിരിക്കും, പിന്നാലെ പതുക്കെ പതുക്കെ ഏതെല്ലാം വരുന്നുവോ അതിന്റെ ശക്തി കുറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. അതിനാൽ ധർമ്മങ്ങളുടെ വൃദ്ധി, അതിന്റെ പുരോഗതി എല്ലാം നിയമം അനുസരിച്ചാണ് നടക്കുന്നത്, ഈ മുഴുവൻ കാര്യങ്ങളേയും മനസ്സിലാക്കണം.

ഈ കണക്ക് വെച്ച് ബാബയും പറയുന്നു എനിക്ക് ഇതിൽ പാർട്ടുണ്ട്. ഞാനും ഒരു സോളാണ്, ഞാൻ ഗോഡ് രണ്ടാമത് ഒരു വസ്തുവെന്നുമല്ല. ഞാനും സോൾ തന്നെയാണ് പക്ഷേ ജോലി വളരെ വലിയതാണ് വളരെ ശ്രേഷ്ഠമായതാണ് അതിനാലാണ് എന്നെ ഗോഡ് എന്ന് വിളിക്കുന്നത്. എങ്ങനെയാണോ നിങ്ങൾ ആത്മാക്കൾ അതുപോലെത്തന്നെയാണ് ഞാനും. എങ്ങനെയാണോ നിങ്ങളുടെ കുട്ടികൾ അവരും മനുഷ്യരാണ്, നിങ്ങളും മനുഷ്യരാണ്, അതിൽ ഒരു വ്യത്യാസവുമില്ലല്ലോ അല്ലേ. അതുപോലെ ഞാനും ആത്മാവുതന്നെയാണ്, ആത്മാക്കളിൽ ഒരു വ്യത്യാസവും ഉണ്ടാകില്ല എന്നാൽ കർത്തവ്യത്തിൽ വളരെ വലിയ അന്തരമുണ്ട് അതിനാലാണ് പറയുന്നത് എന്റെ കർത്തവ്യം എല്ലാവരിൽ നിന്നും ഭിന്നമാണ്. ഞാൻ പരിധിയുള്ള ഒരു ധർമ്മത്തിന്റെ സ്ഥാപകനല്ല, ഞാൻ വിശ്വത്തിന്റെ രചയിതാവാണ്, അവരാണെങ്കിൽ ധർമ്മത്തിന്റെ രചയിതാവാണ്. എങ്ങനെയാണോ ആ ആത്മാക്കൾ തന്റെ സമയമാകുമ്പോൾ തന്റെ ജോലി ചെയ്യുന്നത്, അതുപോലെ ഞാനും എന്റെ സമയത്തിൽ വരുന്നു. എന്റെ കർത്തവ്യം വിശാലമാണ്, എന്റെ കർത്തവ്യം മഹത്തായതും എല്ലാത്തിൽ നിന്നും വേറിട്ടതുമാണ് അതിനാലാണ് പറയുന്നത് അങ്ങയുടെ കർത്തവ്യം വേറിട്ടതാണ്. ബാബയെ സർവ്വശക്തിവാൻ എന്നും പറയുന്നു, ഏറ്റവും ശക്തിശാലിയായ ജോലി ആത്മാക്കളെ മായയുടെ ബന്ധനത്തിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കുക പിന്നെ പുതിയ ലോകത്തിലേയ്ക്കായുള്ള തൈകൾ നട്ടുക എന്നതാണ് അതിനാലാണ് ഇംഗ്ലീഷിൽ ബാബയെ ഹെവൻലി ഗോഡ് ഫാദർ എന്ന് വിളിക്കുന്നത്. എങ്ങനെയാണോ ക്രിസ്തുവിനെ ക്രിസ്ത്യാനിറ്റിയുടെ ഫാദറാണ് എന്ന് പറയുന്നത്, അവരെ ഹെവൻലി ഗോഡ് ഫാദർ എന്ന് പറയില്ല. ഹെവന്റെ സ്ഥാപകൻ പരമാത്മാവാണ്. എങ്കിൽ ഹെവൻ എന്നത് ലോകമായില്ലേ, ഹെവൻ എന്നത് ഒരു ധർമ്മമല്ല. അതിനാൽ ബാബ ലോകത്തിന്റെ സ്ഥാപകനായി

മാത്രമല്ല ആ ലോകത്തിൽ ഒരു ധർമ്മം, ഒരു രാജ്യമായിരിക്കും, തത്വങ്ങളെല്ലാം പരിവർത്തനപ്പെടും അതിനാലാണ് ബാബയെ ഹെവൻലി ഗോഡ് ഫാദർ എന്ന് പറയുന്നത്.

രണ്ടാമതായി, ഗോഡ് ഈസ് ട്രൂത്ത് എന്ന് പറയുന്നു, എങ്കിൽ ട്രൂത്ത് എന്താണ്, ആരിലാണ് ട്രൂത്ത്? ഇതും മനസ്സിലാക്കേണ്ട കാര്യമാണ്. ചിലർ കരുതുന്നു ആരാണോ സത്യം പറയുന്നത് അവരാണ് ഗോഡ്. ഗോഡ് എന്ന് പറയുന്നത് വേറെ വസ്തുവൊന്നുമല്ല, കേവലം സത്യം പറഞ്ഞാൽ മതി. പക്ഷേ അങ്ങനെയല്ല, ഗോഡ് ഈസ് ട്രൂത്ത് എന്നതിന്റെ അർത്ഥം തന്നെ ഇതാണ് അതായത് ഗോഡ് വന്ന് മാത്രമാണ് എല്ലാ കാര്യങ്ങളുടേയും സത്യത പറഞ്ഞുതന്നത്, ഗോഡ് ഈ ട്രൂത്ത് അർത്ഥം ഈശ്വരൻ സത്യമാണ് പറയുന്നത്, ഈശ്വരനിൽ മാത്രമേ സത്യതയുള്ളൂ, അതിനാലാണ് അവരെ നോളേജ്ഫുള്ള് എന്ന് പറയുന്നത്. ജ്ഞാനസാഗരൻ, ആനന്ദസാഗരൻ, ഈശ്വരൻ അറിയാം(ഈശ്വരൻ എല്ലാം അറിയുന്നു)..... എങ്കിൽ വിശേഷമായി എന്തോ അറിയാം എന്നതല്ലേ കാര്യം! എങ്കിൽ അത് എന്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവാണ്? ഇവർ മോഷ്ടിച്ചു ഇത് ഭഗവാൻ അറിയുന്നു, ഇങ്ങനെയല്ല. തീർച്ചയായും ഭഗവാൻ എല്ലാം അറിയാം പക്ഷേ എങ്കിലും ഭഗവാൻ മഹിമയുണ്ടല്ലോ അതിനുകാരണം നമ്മുടെ ലോകം താഴേയ്ക്ക് വീണു അതിനെ എങ്ങനെ മുകളിലേയ്ക്ക് ഉയർത്താം, ഈ ചക്രത്തിന്റെ കാര്യങ്ങളെ അവർ അറിയുന്നു അതിനാലാണ് ഭഗവാൻ അറിയുന്നു എന്ന് പറയുന്നത്. അതിനാൽ പരമാത്മാവിന്റെ മഹിമ ആ രീതിയിലാണ് വരുന്നത് അവർ മനുഷ്യനിൽ നിന്നും ഭിന്നമാണ് കാരണം അവരുടെ അറിവ് എല്ലാത്തിൽ നിന്നും ഭിന്നമാണ്. മനുഷ്യന്റെ അറിവ് പരിധിയുള്ളതാണ്, പറയാറുമുണ്ട് മനുഷ്യൻ അല്പജ്ഞനാണ് എന്നിട്ട് പരമാത്മാവിനെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു ഭഗവാൻ സർവ്വജ്ഞനാണ്, ഇതിനെയാണ് ഇംഗ്ലീഷിൽ നോളേജ്ഫുൾ എന്ന് പറയുന്നത് അതായത് സർവ്വതും അറിയുന്നയാൾ. അതിനാൽ ആരാണോ സർവ്വജ്ഞൻ അവർക്കേ സത്യത്തെ അറിയാൻ കഴിയൂ, യഥാർത്ഥ കാര്യങ്ങളുടെ അറിവ് ആരുടെ പക്കലാണോ ഉള്ളത് അവർ അത് എല്ലാവർക്കും തീർച്ചയായും നൽകുമല്ലോ. അഥവാ സ്വയം അറിയാം എന്നിട്ട് അടുത്ത ആൾക്ക് നൽകിയില്ലെങ്കിൽ അതുകൊണ്ട് നമ്മുക്ക് എന്താണ് ഗുണം! അറിയാൻ അനുവദിക്കണം. പക്ഷേ അങ്ങനെയല്ല. ഭഗവാന്റെ അറിവുകൊണ്ട് നമ്മുക്ക് എന്തോ ഫലം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്, അതിനാലാണ് നമ്മൾ ഭഗവാന്റെ മഹിമകൾ പാടുന്നത്. ഭഗവാന്റെ പിന്നാലെ പോകുന്നു. എപ്പോഴെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും സംഭവിച്ചാൽ അപ്പോൾ വിളിക്കും അല്ലയോ ഭഗവാനേ! ഇപ്പോൾ അങ്ങ് ഇങ്ങനെ ചെയ്യൂ! കനിവ് കാണിക്കൂ, ദയ കാണിക്കൂ, എന്റെ ദുഃഖത്തെ ദൂരെയാക്കൂ, അതിനാൽ നമ്മൾ അവരോട് യാചിക്കാറില്ലേ. അവരുമായി എന്തോ സംബന്ധമില്ലേ. അതിനാലാണ് ആ രീതിയിൽ ഓർമ്മിക്കുന്നത്, അതായത് അവർ നമ്മോട് എന്തോ കൃപ കാണിച്ചതുപോലെ. അഥവാ ഒരിയ്ക്കലും ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്തിനാണ് അവർക്കുവേണ്ടി തലകുവിടുന്നത്. എപ്പോഴെങ്കിലും ആരെങ്കിലും ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള സമയത്ത് സഹായിച്ചാൽ മനസ്സിലുണ്ടാകും ഇവർ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടിയ സമയത്ത് എന്നെ സഹായിച്ചിരുന്നു. സമയത്ത് എന്നെ രക്ഷിച്ചു. അതിനാൽ അവരോട് ഹൃദയത്തിൽ നിന്നുള്ള സ്നേഹമുണ്ടാകും. പരമാത്മാവിനോടും ഇതുപോലുള്ള സ്നേഹമാണ് വരുന്നത് അതായത് അവർ സമയത്തിൽ ഞങ്ങളെ സഹായിച്ചു. പക്ഷേ ഏതെങ്കിലും മനുഷ്യന് നല്ലത് സംഭവിക്കുമ്പോൾ അത് ഭഗവാനാണ് ചെയ്തത്..... ഭഗവാൻ ഇങ്ങനെ തന്നെയാണ് ചെയ്യുന്നത് എന്നല്ല. പക്ഷേ ഭഗവാനുള്ളത് വളരെ വലിയ ജോലിയാണ്, വിശ്വത്തിന്റെ കാര്യമാണ്, ലോകത്തിന്റെ സംബന്ധത്തിന്റെ കാര്യമാണ്. ആർക്കെങ്കിലും അല്പം പൈസ കിട്ടി, ഇത് ഭഗവാനാണ് ചെയ്തത് അങ്ങനെയല്ല, നമ്മളും നല്ല കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുണ്ട്, എങ്കിൽ അതിന്റെ ഫലവും ലഭിക്കും. നല്ലതും മോശവുമായ കർമ്മത്തിന്റെ കണക്ക് ഉണ്ടാകും, അത് അനുസരിച്ചാണ് നമ്മൾ നേടുന്നത് പക്ഷേ പരമാത്മാവ് വന്ന് എന്ത് കർമ്മമാണോ പഠിപ്പിച്ചത് അതിന്റെ ഫലം, അത് വേറെയാണ്. അല്പകാലത്തിലെ സുഖം ബുദ്ധിയുടെ ആധാരത്തിലും ലഭിക്കും. പക്ഷേ ഭഗവാൻ എന്ത് ജ്ഞാനമാണോ നൽകിയത് അതിന്റെ ആധാരത്തിൽ നമ്മൾ സദാ സുഖം നേടുന്നു. എങ്കിൽ പരമാത്മാവിന്റെ കർത്തവ്യം ഭിന്നമായില്ലേ. അതിനാലാണ് പറയുന്നത് ഞാൻ തന്നെയാണ് വന്ന് കർമ്മത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ജ്ഞാനം എന്താണോ അത് പഠിപ്പിക്കുന്നത്, ഇതിനെയാണ് പറയുന്നത് കർമ്മയോഗം ശ്രേഷ്ഠമാണെന്ന്, ഇതിൽ കർമ്മത്തേയും വീടിനേയും കുടുംബത്തേയും ഉപേക്ഷിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. കേവലം നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങളെ പവിത്രമാക്കാം, എന്നതിനുള്ള ജ്ഞാനമാണ് പറഞ്ഞുതരുന്നത്. അതിനാൽ കർമ്മത്തെ പവിത്രമാക്കി മാറ്റണം, കർമ്മത്തെ ഉപേക്ഷിക്കരുത്. കർമ്മമെന്നത് അനാദിയായ വസ്തുവാണ്. ഈ കർമ്മക്ഷേത്രവും അനാദിയാണ്. മനുഷ്യനുണ്ടെങ്കിൽ കർമ്മവുമുണ്ട്, പക്ഷേ ആ കർമ്മത്തെ നിങ്ങൾ എങ്ങനെ ശ്രേഷ്ഠമാക്കും എന്നതാണ് വന്ന് പഠിപ്പിക്കുന്നത് ഇതിലൂടെ പിന്നീട് നിങ്ങളുടെ കർമ്മത്തിന്റെ കണക്ക് അകർമ്മമായിരിക്കും. അകർമ്മം എന്നതിന്റെ അർത്ഥം ഒരു നെഗറ്റീവായ കണക്കും ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ശരി.

ഇങ്ങനെയുള്ള ബാപ്റ്റിസ്മത്തെയും അമ്മയുടേയും മധുര മധുരമായ വളരെ നല്ല, ശ്രദ്ധയോടെയിരിക്കുന്ന

കുട്ടികളെപ്രതി സ്നേഹ സ്മരണകളും ഗുഡ്മോണിംഗും. ശരി.

വരദാനം - സദാ ഉന്മേഷ ഉത്സാഹത്തിൽ കഴിഞ്ഞ് മനസ്സു കൊണ്ട് സന്തോഷത്തിന്റെ ഗീതം പാടുന്നവരായ അവിനാശി ഭാഗ്യശാലിയായി ഭവിക്കട്ടെ:

താങ്കൾ ഭാഗ്യശാലികളായ കുട്ടികൾ അവിനാശിയായ വിധിയിലൂടെ അവിനാശി സിദ്ധി പ്രാപ്തമാക്കുന്നുണ്ട്. താങ്കളുടെ മനസ്സിൽ നിന്നും സദാ ആഹാ ആഹാ എന്ന സന്തോഷത്തിന്റെ ഗീതം പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ആഹാ ബാബാ. ആഹാ ഭാഗ്യം. ആഹാ മധുരമായ പരിവാരം. ആഹാ ശ്രേഷ്ഠമായ സങ്കമത്തിലെ മംഗളം നിറഞ്ഞ സമയം. ഓരോ കർമ്മവും ആഹാ ആഹാ എന്നാണല്ലോ അതിനാൽ താങ്കൾ അവിനാശി ഭാഗ്യശാലികളാണ്. താങ്കളുടെ മനസ്സിൽ ഒരിക്കലും എന്തുകൊണ്ട്, ഞാൻ എന്നത് വരില്ല. എന്തുകൊണ്ട് എന്നതിനു പകരം ആഹാ ആഹാ എന്ന് പറയണം അതോടൊപ്പം ഞാൻ എന്നതിനു പകരം ബാബാ എന്നു പറയൂ

സ്ലോഗൻ - എന്ത് സങ്കല്പം വെക്കുകയാണെങ്കിലും അതിൽ അവിനാശി സർക്കാരിന്റെ സ്റ്റാമ്പ് അടിക്കണം എങ്കിൽ അതിന് ഇളക്കം വരില്ല.